

Rode: Det lille Forslag, som netop blev omtalt, er stillet af Ministeren; hans Meningsfæller har villet affive det, men vi har villet forsøge at holde det i Live og haaber, at skønt Ministeren som en daarlig Fader har forladt sit Afkom, dog nu, da han ser det igen i Tinget, vil antage sig det igen og gøre, hvad han formaar for at holde det i Live. Forslaget var, tror jeg, fuldt berettiget fra Ministerens Side, fordi de Undersøgelser, der i de sidste Aar har været foretaget, i høj Grad har godtgjort Nedgangen i Tændernes Tilstand i Befolkningen og samtidig paavist, at gode Tænder er af overordentlig stor Betydning for Sundheden overhovedet. Jeg skal derfor anbefale dette lille Forslag.

I en Række Bevillinger til Tuberkulose-Sanatorier og lignende Foranstaltninger søger jeg Foranledning til at gøre en enkelt Bemærkning. De store Bevillinger, som ydes her, og som i det hele taget ydes til smitsomme Sygdommes Bekæmpelse, hviler jo paa den Opfattelse, at Staten bør gøre, hvad den formaar for at skaffe saa mange som muligt af dem, der er angrebne af saadanne smitsomme Sygdomme, Helbredelse, og gøre det let for dem at møde til Behandling og navnlig hindre, at de, hvis den smitsomme Sygdom er af en saadan Art, at de bør skamme sig over den, undlader at underkaste sig Behandling; derfor gør man smitsomme Sygdommes Helbredelse til en gratis Sag for Befolkningen. Imidlertid er der en enkelt Klasse af Befolkningen, som ikke faar denne Behandling gratis, nemlig Soldaterne. Naar Soldater indlægges for en saadan Sygdom, bliver der fradraget 65 Øre for deres Pleje, og det siges i militære Lægekredse, at det er meget uheldigt, idet Soldaterne netop derfor ofte undlader at melde sig til Behandling, naar de gaar med en saadan Sygdom. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister at optage en Forhandling med Forsvarsministeren for at faa dette Forhold ordnet, saaledes at Soldaterne kan blive behandlede efter de samme Synspunkter, som Lovgivningen ellers gør gældende overfor saadanne Sygdomme.

Mølgaard-Nielsen: Jeg har forlangt Ordet for at sige lidt om Ændringsforslag Nr. 120 og Nr. 93 i Bilagene, som knytter sig dertil. Den ærede Ordfører (Carl Hansen) har jo kortelig peget paa, hvad der staar i Bilaget. Forslaget angaar den farlige Sygdom, som kaldes Børnelammelse. Det er jo desværre en Kendsgerning, at den er tiltaget i en foruroligende Grad i de sidste

Aar og den har næsten antaget Karakteren af en Epidemi. Det maa naturligvis ligge saavel Befolkningen i al Almindelighed som Videnskaben paa Sinde at gøre, hvad der kan gøres, for at forebygge eller standse denne Sygdom og faa oplyst, hvori den egentlig bestaar eller, som det videnskabeligt hedder, at finde den Bacille, som forårsager den, og derefter bekæmpe Sygdommen. Der staar i Bilaget, at der tænkes paa Specialbehandling paa dertil egnede Sygehuse og Klinikker. Jeg ved ikke, om det er den rigtige Vej at gaa straks, det vil jeg sætte et Spørgsmaalstegn ved. Paa andre Omraader, f. Eks. med Hensyn til Tuberkulose og Kræft er man gaaet en anden Vej. Der har Videnskaben søgt først at komme til Klarhed over, hvori Sygdommen bundes, og derefter har det offentlige truffet Forholdsregler imod den, f. Eks. for Tuberkulosens Vedkommende ved at bygge Sanatorier og nu, da man har fundet et Middel imod Kræft, ved at indsamle Radium til dens Bekæmpelse. Dette mener jeg ogsaa var det første, der skulde have været gjort her. Naar det hedder, at Bevillingen skal anvendes til Sygehuse, Klinikker o. s. v., synes jeg, at der ligger noget mere deri, end man ved første Øjekast kunde mene. Jeg vil minde om, at Staten jo har en filantropisk Anstalt vedrørende saadanne Forhold, og vi bør huske paa, at vi for ikke mange Aar siden har bevilget 600,000 Kr. til den, og at der aarlig gives 150,000 Kr. til denne veldædige Anstalt. Jeg tror ogsaa, at der paa denne Anstalt er baade Klinikker og alt Tilbehør; saa at alt, hvad man hidtil har kunnet bruge overfor Sygdommen, findes paa dette Hjem; de syge og ulykkelige kan der faa Massage, og der er Bandager til dem o. s. v. Jeg synes, det laa nær først at prøve, om vi ikke kunde benytte Bevillingen til dette Hjem. Den Sygdom, hvorom der her er Tale, er forholdsvis ny, den er ganske vist optraadt i en Aarrække, men kun i mindre Grad. Der har paa det omtalte Hjem været mange Patienter, som har fundet delvis Lindring, nogle er endog blevet helt helbredede, saa at de har kunnet tage en eller anden Gerning op. Jeg tror ogsaa, at det omtalte Hjem har udført en saadan Virksomhed, at der er mange omkring i vort Land, ikke alene de, der lider og som har været paa Hjemmet, men ogsaa deres paarørende, som har nydt godt af Hjemmets Velsignelser. Jeg mener, at ogsaa Staten maa være det taknemmelig for, hvad det har udrettet hidtil, og man skulde derfor tro, at Sundhedsstyrelsen maatte have hen-